Kerstboodschap 1973 -
(Over de positieve kern in negatieve trekken)
Boodschap voor de kinderen

24 december 1973
lezing 219

Na zijn zegeningen te hebben gegeven zei de Gids:

"Ieder van jullie hier is op dit punt in staat iets nieuws van zijn leven te maken en van binnenuit een nieuwe richting in te slaan. Veel hiervan gebeurt al bij velen van jullie, zoals jullie wel weten, en er kan nog meer gebeuren. In deze tijd van het jaar vieren jullie in jullie rijk van bewustzijn, een bepaalde symbolische gebeurtenis, namelijk de viering van het Christusbewustzijn of het goddelijk bewustzijn diep in je eigen wezen. De meeste mensen leven hun leven - nee, vele levens - zonder ooit te weten dat er iets in hen is dat het gewone bewustzijn te boven gaat. Dit buitengewone, dit verheven bewustzijn, moet in de loop van de ontwikkelingsgang van iedere entiteit wakker gemaakt worden.

Hier op dit pad leren jullie je belemmeringen en obstakels uit de weg te ruimen. In deze bijzondere tijd, waarin de geboorte van het Christus-bewustzijn gevierd wordt, zullen we over dit gebeuren spreken nu het een aanvang neemt. Jullie weten natuurlijk, lieve vrienden, dat dit niet ineens plaatsvindt. Het gaat geleidelijk, telkens opnieuw. Het is er, je raakt het weer kwijt, het komt weer terug, enzovoort. Misschien kunnen jullie de verlichte kerstboom zien als een symbool dat uitdrukking geeft aan de vele, vele lichtjes binnen in jezelf die ontstoken moeten worden en moeten gloeien om je totale bewustzijn tot zijn eeuwigdurende glans te brengen op het uiterlijk niveau van je manifeste bestaan. Iedere erkenning, ieder inzicht, ieder eerlijk toegeven, iedere keer dat je een stukje masker afschudt, iedere keer dat je een verdediging doorbreekt, iedere keer dat je een moedige en eerlijke stap zet waarin je verantwoordelijkheid neemt voor je

negativiteit, ontsteek je weer een lichtje. Zo breng je licht in je ziel door waarheid in je duisternis te brengen.

Maar zolang je je duisternis buiten je projecteert om je eigen schaduwen niet te hoeven zien, kun je je lichtjes niet ontsteken. Het grote licht van de hele boom - de levensboom - is één doorgaand proces. En hoe meer licht er brandt, hoe groter de vreugde en de glorie worden. Met grote vreugde, lieve vrienden, zien we hoeveel meer van deze glorie en vreugde jullie nu kunnen activeren en verdragen! Dit zijn geen loze woorden, vrienden. Jullie die op dit pad werken, weten hoeveel inspanning het vraagt om aandacht van de buitenwereld weg te nemen en aan jezelf te geven; je schuld geven aan anderen en de wrok voelen te veranderen in het zien van je eigen haat, je eigen jaloersheid, je eigen hebzucht en je angst om dat alles onder ogen te zien.

Laten we nu meer in het bijzonder praten over de noodzaak van zelfacceptatie. Keer op keer raken jullie het zicht kwijt op het belang hiervan en raak je vast in je zelfhaat. Dat maakt dat je er iets of iemand anders de schuld van geeft en dat is het gevaar. Hoe meer je jezelf haat, hoe meer je je haat bij anderen legt, want jezelf zo accepteren lijkt je een te definitief, te zelfvernietigend oordeel. En hoe meer je je haat buiten jezelf legt, hoe meer je je greep op waarheid en werkelijkheid verliest en hoe meer je jezelf haat. Kunnen jullie in deze tijd, waarin jullie de geboorte van het eeuwige Christuskind in jezelf gedenken, je er allemaal voor inzetten ieder deel van jezelf te accepteren?

Ik wil jullie in deze boodschap meedelen dat er nooit ook maar iets is wat afgewezen hoeft te worden, nooit ook iets wat je niet kunt accepteren en vergeven. Het enige wat werkelijk destructief is en je de kluts doet kwijtraken is wanneer je jezelf niet accepteert en vergeeft, zodat je je gaat afreageren.

In iedere negatieve kwaliteit ligt een positieve ingebed. Dit heb ik al vaak gezegd, maar meestal alleen in algemene bewoordingen. De negatieve trekken zijn niets anders dan verstoringen van positieve, goddelijke uitingen. Misschien kunnen jullie in deze bijzondere tijd allemaal beginnen met in gedachten de stap te zetten naar het openen van jezelf voor de mogelijkheid, dat er liefde en begrip is waar je nu haat en oordeelt, en te beseffen dat je in je haat in duisternis verkeert. Waar je je haat ontkent verkeer je in een veel killere duisternis, heel ver verwijderd van het licht. Dan word je hopeloos, omdat je niet meer

weet waar je bent. Maar stap voor stap vind je je weg terug. Als je toegeeft dat je haat, is het allang niet meer zo donker. Door dit naar waarheid toe te geven, wordt een licht ontstoken. En als je je kinderlijke egocentriciteit accepteert, wordt er nog een licht ontstoken. Want door dit te accepteren, kom je erachter dat dit kind kan groeien. Slechts in het accepteren van je kinderlijke egocentriciteit kun je de geboorte van de innerlijke Christus vinden, van het eeuwige bewustzijn dat alles bevat wat er is. Ware kracht, ware creativiteit, ware zekerheid, het zijn allemaal lichtjes die gaan branden door jouw eerlijkheid, jouw moed en je waarheidslievendheid en door het vertrouwen dat je beetje bij beetje opbouwt. Daarmee overwin je je angst om de hele weg met jezelf af te leggen, door je angst heen te gaan en de mogelijkheid open te houden dat er geen afgrond is. Er zijn alleen maar tunnels, vele tunnels om doorheen te gaan. Door tunnels heengaan wordt meer licht ontwikkeld, totdat tenslotte, als in het symbool van de kerstboom al die lichtjes samenkomen in één punt. In dat éne punt is alles - alles wat ooit nodig is. Het is de creatieve kern van waaruit jij leven, omstandigheden, liefde en rijke vervulling kunt scheppen. Als je je niet langer afwendt van de duisternis in je zal realistische hoop groeien waar nu geen hoop meer schijnt te zijn.

Veel van dit alles gebeurt al met jullie, vrienden, en deze welkome woorden worden jullie gegeven als bemoediging om door te gaan op jullie mooie pad. Misschien zal het - bij deze gelegenheid - heel helpend zijn als we werken met speciale neigingen en aspecten die jullie me aanreiken, zodat ik er de positieve, mooie essentie van kan aantonen. Daarmee leren jullie dat er op zich niets onaanvaardbaar of verwerpelijk is. Er is alleen maar misvorming. Hoe negatief, destructief, kwaad, donker of slecht iets ook mag zijn, het is slechts een misvorming van iets moois. Zelfs jullie, vrienden, die al enige tijd op dit pad hebben gewerkt en diep ook, vergeten deze waarheid of weten niet hoe je haar kunt toepassen. Jullie kunnen dit speciale verband niet goed leggen. Met het oog daarop zal het heel heilzaam zijn als jullie mij een aantal neigingen noemen, waar je de oorspronkelijke, prachtige essentie niet van kunt zien, de essentie voordat hij zo misvormd werd dat je er nu alleen nog maar de slechte manifestatie van kunt zien. Als je er de specifieke, positieve, oorspronkelijke componenten van begrijpt, zal dat je een nieuwe, krachtige aanzet geven om door de grotere en kleinere tunnels op je pad heen te gaan en meer licht te ontsteken.”

VRAAG: Ik heb de hele tijd de neiging andere mensen te beoordelen. Wat is daar de oorspronkelijke positieve component in?

"Los van de duidelijke projectie van het zeer harde oordeel dat je over jezelf hebt en dat je niet wilt erkennen in de mate dat het bestaat, is de oorspronkelijke positieve kwaliteit daarin een groot vermogen om onderscheid te maken, te differentiëren, het vermogen om te herkennen, je bewustzijn op één punt te richten. Als dit vermogen creatief en constructief wordt gebruikt, is het duidelijk een prachtige eigenschap zonder welke een mens niet volledig zou zijn. Zo zie je, niets als zodanig hoeft weggewerkt, vernietigd of genegeerd te worden. Het moet omgevormd worden. Jullie merken op dit pad allemaal dat, hoe eerlijker en constructiever je de waarheid in jezelf ziet, hoe scherper je waarneming van anderen wordt, maar op een heel andere manier dan met die oordelende houding die je noemde. Gebruik deze aanwinst voor jezelf en anderen, maar dan niet met die vijandigheid en afwijzing die je nu nog te dikwijls uitoefent. De waarheid moet de overhand hebben met vergevingsgezindheid en begrip, met de bereidheid diepere verbanden te zien zodat je niet op zo'n definitieve en afwijzende manier hoeft te oordelen. Vorm je negatieve oordelen om tot erkenning."

VRAAG: Wat is deze neiging die ik heb, zo'n houding waarin niets me echt raakt? Er zit zo'n uitdagendheid en wrok...

"Uitdagendheid, wrok, koppigheid, rigiditeit, ze ontspringen allemaal aan dezelfde blokkade. Hun oorspronkelijk, positieve kiem is de kwaliteit van innerlijk gecentreerd zijn / in je centrum zijn, voor jezelf opkomen, krachtig zijn, op je eigen benen staan, zeker in je eigen zelf zijn, eerder dan voortdurend heen en weer te slingeren, door anderen beïnvloed te worden en zo je zelfstandigheid te verliezen. Het is heel belangrijk, vrienden, om die positieve oorsprong achter de misvorming te herkennen, maar hoed je er tegelijkertijd voor die kennis te gebruiken om de misvormde versie ervan te rechtvaardigen, te vergoelijken en op die manier in stand te houden. Gebruik deze kennis zo dat je niet het kind met het badwater weggooit. De bedoeling van deze uitleg is dat jullie leren dat er niets is dat niet van oorsprong goddelijk is. Niets moet ontkend en uitgebannen worden. Maar je moet onderscheid maken tussen de oorspronkelijke en de misvormde versie."

VRAAG: Ik heb een heel sterk gebrek aan vertrouwen en ik wil niet in God geloven.

“Dit is een vervorming van de gezonde en realistische houding van zelfverantwoordelijkheid en onafhankelijkheid, van weten dat er geen andere autoriteit is die het voor je zal doen. Het is een vervorming van de waarheid dat je een zelfverantwoordelijk handelend wezen bent, hetgeen in werkelijkheid natuurlijk niet staat tegenover het diepere, wijzere god-zelf waar het ego zich aan moet overgeven. Alleen dit goddelijke zelf kan werkelijk ‘jezelf zijn’, ware autonomie en onafhankelijkheid tot stand brengen. Je hebt belang bij dit gebrek aan vertrouwen en daarbij aan het vasthouden van deze vervorming. Van welke aard dit belang ook is, het moet aan het licht worden gebracht. Want steeds wanneer de mens er belang bij heeft de waarheid niet te willen weten, sluit hij het licht buiten. Een van de belangrijkste dingen die je op je pad moet leren is het vermogen alle deuren te openen, want je moet je er bewust van zijn dat je de deuren opzettelijk gesloten wenst te houden. Neem altijd aan dat je je kunt vergissen, dat je kijk op de dingen verkeerd kan zijn. Nadat je bereid bent omwille van de waarheid je verdedigende houding los te laten en nadat je de krampachtigheid waarmee je angstig aan een mening vasthoudt, hebt opgegeven, kom je er pas achter of jij omtrent het betreffende onderwerp mogelijk gelijk had. Blijkt het dan waar te zijn, dan kom je weer bij diezelfde kennis terug, maar op een heel andere manier. Nu praat ik niet alleen over die speciale vraag die jij mij stelde, want God bestaat inderdaad. Ik praat in het algemeen over het strakke vasthouden aan een opvatting die zo dikwijls totaal onjuist en misvormd is. Niets maakt je zo ongelukkig als je eigen onware opvattingen.”

VRAAG: Wat is de positieve kant van een vreesachtige, angstige gesteldheid?

“Angst is in het algemeen een vervorming van een waarschuwing; een besef dat er ergens iets mis is. Meer specifiek is angst in de menselijke toestand altijd een teken van onderdrukking. Zo’n toestand is een aanwijzing voor je die je vertelt dat er iets is wat je niet wenst te zien en wat je angstig maakt. Op die manier is angst eigenlijk geen vervorming van iets positiefs, maar is positief, in die zin dat het een signaal is dat je wijst op het gebied waar jij onwetend over jezelf wenst te blijven. Wanneer je ooit angstig bent, besef dit dan helder want het is de waarheid. Probeer je volledig te verbinden aan de waarheid om te achterhalen wat specifiek jouw ontkenning is. Ga diep in meditatie, bij voorkeur in aanwezigheid en met behulp van vrienden. Gooi alles erin, laat alles los waaraan je vasthoudt. Laat de energie van de meditatie

van je vrienden je ook helpen en werk het dan samen uit. Je zult het ontdekken en zo weer nieuw licht ontsteken. Die keuze bestaat altijd. De waarheid van de zaak ontkennen, dát veroorzaakt angst. Dit kan op vele dingen van toepassing zijn.

VRAAG: Ik kan het niet laten opstandig te zijn, in te gaan tegen autoriteiten en zelfs in te gaan tegen wat ik weet dat de waarheid is. Wat zou er mogelijk positief kunnen zijn in de oorsprong van deze destructiviteit?

"Het oorspronkelijke aspect vóór de vervorming begint is een geest van moed en onafhankelijkheid, een geest die vecht tegen onderwerping aan conformiteit. Pas in zijn vervormde versie wordt het een blindelings gedreven, zinloze destructiviteit."

VRAAG: Wat is de positieve oorsprong in mijn neiging om verantwoordelijkheid voor mijn leven uit de weg te gaan, mijn neiging om te vermijden?

"In zijn oorspronkelijke, goddelijke manifestatie is dat de kwaliteit van loslaten, van laten stromen; het is het niet toestaan dat het ego alles controleert en de eeuwige stroom van het zijn wegvaagt; niet verkrampt, gespannen en overmatig vanuit je egokrachten bezig zijn. Het betekent toegeven en overgave aan de stroom van het zijn.

Het is belangrijk dat je de kennis die ik jullie hier geef, niet gaat gebruiken om niet onder ogen te willen zien wat werkelijk negatief en destructief is. En ook dat jullie deze kennis niet in het wilde weg toepassen op vervormingen van vervormingen van vervormingen en er zo een spelletje van maken. Deze kennis wordt jullie gegeven om goed te zien dat niets op zich slecht is, maar dat slechts verdediging en misverstand tijdelijk het slechte creëren."

VRAAG: Wat is de positieve kern van het slachtofferspel spelen?

"De vervorming is jezelf van blaam zuiveren ten koste van het feit dat je anderen, wier slachtoffer je beweert te zijn, de schuld geeft. De waarheid erin is het verlangen naar de staat van volmaaktheid die in je kern aanwezig is en die geen gefixeerd perfectionisme is maar de steeds bewegende, veranderende volmaaktheid van het diepst van je ziel."

VRAAG: Wat ligt er achter de verdediging en dwangmatigheid van grappen maken?

"Het leven in het universum is vreugdevol, plezierig, lichthartig, het is humor. Humor is een belangrijk goddelijk aspect. Er kan geen schoonheid en liefde zijn zonder humor."

VRAAG: En competitie? Ik-gerichtheid, het middelpunt van de aandacht willen zijn?

"Ik-gerichtheid is een rechtstreekse vervorming van het zoeken naar je eigen innerlijke centrum. Als je leeft vanuit je goddelijk centrum, dan stoppen ijdelheid en egoïsme. IJdelheid en egoïsme bestaan alleen als het zoeken naar je goddelijk zelf wordt toegepast op het afgescheiden ego. Eerzucht en competitie zijn vervormingen van de innerlijke beweging om het beste te maken van wat je kunt zijn. Maar nogmaals, in dienst gesteld van het afgescheiden ego, wordt het een poging jezelf tegenover iemand anders op te stellen. Op het goddelijke niveau van de innerlijke waarheid bestaat dat helemaal niet. Iedereen kan op zijn best zijn, zonder elkaar in de weg te zitten. In oorsprong gaat het om: 'Hoe kan ik het allerbeste uit mezelf te voorschijn brengen?' Vervormd manifesteert zich dit als: 'Hoe kan ik beter zijn dan anderen?'

VRAAG: Waar gaat het om bij misbruik van macht, van een gezagspositie?

"Dat is vervorming van waar leiderschap. Echt leiderschap is verantwoordelijkheid nemen, de prijs voor echt leiderschap betalen. Op vervormde wijze wil iemand alleen op een zelfzuchtige, ijdele manier de eer en de voordelen ervan."

VRAAG: Ik kan niets positiefs ontdekken in de geneigdheid jezelf terug te trekken, 'koel' te zijn, voorwenden dat je anders bent dan je laat zien.

"Het goddelijke, originele aspect ervan is onafhankelijkheid, zichzelf genoeg zijn, onpartijdigheid, sereniteit. In ieder gezond leven moet een harmonische balans bestaan tussen enerzijds intiem delen met anderen in een dynamische uitwisseling en anderzijds helemaal bij jezelf zijn zodat je je van binnenuit kunt opladen. Zij moeten in een emotioneel welbevinden samen bestaan. Wanneer er van het één te kort is, is er van

het ander ook tekort totdat de balans hersteld is. Als je bang bent voor intiem contact, zoek je afzondering die dan op de een of andere manier erg alleen aanvoelt en sentimenteel is, anders dan de mooie versie ervan in zijn originele staat waarin het tijd is voor bijtanken, een tijd van naar binnen gaan en weer contact met jezelf maken, van je verbinden met je innerlijke en je uiterlijke natuur.
Dan kunnen de vruchten daarvan weer uitgedeeld worden. Dat zou een rijke balans zijn".

(De Engelse tekst vermeldde voorafgaand aan de lezing nog de volgende passage: Aangezien er geen lezing in maart (1974) is, sturen we in plaats daarvan gedeelten van twee lezingen die in december (1973) op het Center werden gegeven – een op Kerstavond en de ander ter gelegenheid van de inwijding van de "Hangout", een grote kamer voor de kinderen waar ze kunnen spelen, bezig zijn, naar muziek kunnen luisteren en op zichzelf kunnen zijn.) Noot redactie

Boodschap voor de kinderen

27 december 1973
lezing 219B

"Gegroet, jonge vrienden.

Het doet me veel plezier vanavond tot jullie te mogen spreken. Ik zal proberen duidelijk te zijn en jullie te geven wat je nodig hebt. Dat is niet gemakkelijk, want de manier waarop ik gewoonlijk spreek, verschilt sterk van de menselijke taal zoals jullie die gewend zijn. Het is moeilijk de juiste woorden te vinden om dingen uit te leggen, zelfs aan volwassenen. Maar het is nog moeilijker als ik tot jullie spreek. Ik doe mijn best. Als jullie iets niet begrijpen, kun je altijd vragen wat ik bedoel. Soms komt inzicht pas veel later. Bij volwassenen gaat dat ook vaak zo. De meeste volwassenen begrijpen niet onmiddellijk wat ik zeg. Heb dus geduld. Als je wat ik zeg niet echt kunt begrijpen, houd het dan als het ware in gedachten.

Ik zal jullie enkele dingen vertellen, waar je misschien wat aan hebt. Jullie verkeren hier allemaal in de bijzonder gelukkige omstandigheid dat je opgroeit met waarheid, met inzichten die de meeste mensen niet hebben. Laat ik enkele van deze fundamentele waarheden in eenvoudige woorden vatten, opdat jullie ze niet vergeten.

Allereerst, jonge vrienden, als jullie kunnen geloven dat er veel meer is dan je kunt zien, maak je in jezelf ruimte voor een heleboel wijsheid. Veel wat voor mensen verwarrend is, zal dat voor jullie niet meer zijn als je wat ouder wordt. Volwassen mensen zijn namelijk vaak net zo in verwarring als jullie. Die verwarring ontstaat doordat die mensen alleen geloven in wat je kunt zien en aanraken, en dat getuigt van een heel kortzichtige kijk op de dingen. Naarmate je de mogelijkheid in overweging neemt dat de dingen die je niet kunt zien en aanraken vaak veel echter zijn dan wat je wel kunt zien en aanraken, ga je het leven heel anders bekijken.

Om je te helpen wil ik verder nog zeggen dat er geen onrechtvaardigheid bestaat, ook al lijkt dat soms zo. Verspil je tijd niet met klagen over onrechtvaardigheid. Als iemand anders meer lijkt te krijgen dan jij, sta dan niet meteen klaar met je oordeel ‘zie je wel’. Neem in overweging dat er misschien dingen zijn die je niet kunt zien, dat je misschien andere dingen hebt die anderen die jou benijden niet hebben, en dat er allerlei omstandigheden zijn waar je u nog geen weet van hebt en die maken dat wat onrechtvaardig lijkt, volkomen terecht gebeurt. Verder is het ook belangrijk dat je inziet dat zij die meer lijken te hebben dat niet alleen niet hebben, maar dat zij ook niet liefdevoller of meer geliefd zijn dan jij. Laat jezelf weten dat je een heel liefdevol mens bent - voor God. En God (het goddelijke) zit in je, in ieder van jullie. Jullie weten dat nu misschien nog niet, omdat je geest het zo druk heeft met allerlei uiterlijke zaken. Maar er is iets in je dat je kunt vinden, kunt leren kennen en horen, en dat is het meest waardevolle dat er in het leven te vinden is.

Deze woorden worden op papier gezet, zodat jullie ze nog eens na kunnen slaan. En als je ze vergeet, wat regelmatig zal gebeuren, kun je er altijd op terugvallen en er nog eens bij stilstaan. Dat zal een heleboel duidelijkheid verschaffen in je leven.

Ik weet, vrienden, dat jullie hier zijn ter gelegenheid van de inwijding van deze plek, deze ruimte, waar jullie een heleboel plezier zullen

ervaren en ook veel kunnen leren, andere dingen dan die je op school leert. Jullie weten dat er nóg een vorm van kennis is. Laten we het levenskennis noemen. Levenskennis is nog belangrijker dan wat je op school leert. Het is de kennis die het pad je kan leren. Je kunt haar toepassen als jullie in deze ruimte bij elkaar zijn. Behalve momenten van vreugde, zullen jullie hier ook gelegenheid hebben om levenskennis op te doen. De ouderen onder jullie kunnen bijvoorbeeld de vrijheid verwerven die je zo graag wilt hebben, en waarom je de volwassenen zo benijdt. Jullie kunnen steeds meer vrijheid krijgen als je leert verantwoordelijkheid te dragen. Geleidelijk aan zul je leren wat dat woord inhoudt. Het betekent dat je rekening houdt met je jongere vrienden en ze helpt. Dat je begrip voor hen opbrengt en niet terugslaat als ze iets lijken te doen wat je kwaad maakt. Je kunt je in hen proberen te verplaatsen en zo neem je je verantwoordelijkheid. Je kunt geduldig zijn in plaats van ongeduldig. Ook dan neem je je verantwoordelijkheid. Of je kunt iets geven in plaats van iets te eisen. En er is nog een andere manier waarop je je verantwoordelijkheid kunt nemen: in plaats van te zeggen 'jij hebt ongelijk en ik heb gelijk', 'jij bent slecht en ik ben goed', wat je vaak zegt als je onenigheid of ruzie hebt, kun je je afvragen: 'misschien is er iets in mij dat niet zo goed is.' Dan neem je je verantwoordelijkheid. Jullie kunnen dan allebei kijken naar datgene wat goed is en wat niet zo goed is in ieder van jullie. Op die manier doe je iets goeds. Je pakt je verantwoordelijkheid. En die geeft je voorrechten en vrijheid waarvan je erg zult genieten.

Denk goed over deze woorden na en breng ze geleidelijk aan in praktijk. En als het erop lijkt dat anderen jou niet liefhebben en waarderen, hoeft dat niet per se de waarheid te zijn. Een felle opmerking betekent nog niet dat iemand niet van je houdt. Het gaat erom dat je weet dat je een liefdevol mens bent, zelfs als je ondeugend bent of soms ongelijk hebt. En jullie hebben het soms wel eens bij het verkeerde eind; dat hoort nu eenmaal bij de menselijke natuur.

Wel, vrienden, als jullie nog vragen hebben, kun je ze nu stellen."

VRAAG: Ik vind het heel moeilijk om om te gaan met mensen van mijn eigen leeftijd. Met ouderen of jongeren lukt het me wel.

"Meestal komt dat doordat je bang bent en dan bouw je een muur tussen jezelf en hen. Je bent kritisch ten opzichte van hen en dan voel je dat zij ook kritisch ten opzichte van jou zijn. Je denkt dat zij macht

over je hebben omdat ze je kunnen bekritiseren en je kunnen afwijzen. Maar in werkelijkheid zijn die anderen misschien net zo bang voor jouw oordeel en kritiek als jij voor hen. Het lijkt erop dat ze jou net zoveel macht geven als jij hen in je gedachten. Je zou je dan eens een aantal dingen kunnen gaan afvragen. Allereerst moet je tot je door laten dringen hoe bang je bent voor hun oordeel. Ben je je daarvan bewust?" *(Ik geloof van wel, maar ik weet het niet zeker)* "Misschien kun je beginnen met nauwkeuriger naar jezelf te kijken, en als je merkt dat je bang bent voor hun oordeel, kun je overgaan naar de volgende stap en zien hoe je hen beoordeelt. Ben je je er van bewust dat je anderen beoordeelt?" *(Ja.)* "Wel, dat bepaalt je angst. Misschien kun je gaan zien dat je leeftijdgenoten net zo bang en onzeker zijn als jij, en dat zij misschien op een vriendelijk woord reageren net zoals jij dat zou kunnen doen. Dan neem je de angst die jullie scheidt, weg."

VRAAG: Ik pieker veel, voornamelijk over problemen waar ik me eigenlijk helemaal geen zorgen over hoef te maken. Kunt u mij zeggen hoe ik dit probleem kan overwinnen?

"Je gepieker over problemen die in feite geen problemen zijn, is misschien voor jou een manier om wat je echt voelt en wat je echt stoort te ontwijken en er dan iets anders voor in de plaats te stellen. Daarom zeg ik ook tegen jou dat je, met de hulp die je hebt, er werkelijk achter kunt komen wat je echte angsten zijn. Al die angsten ontstaan doordat er ergens in je een misvatting bestaat. Volwassenen hebben zulke misvattingen ook. Nogmaals, dit is niet speciaal het geval omdat jullie nog jong zijn. Sommigen van jullie zijn al heel ver in hun ontwikkeling. Maar toch zijn er nog misvattingen. Op heel jeugdige leeftijd hebben jullie in dit leven al hulp ontvangen en zijn geleid naar dit specifieke pad, zodat je jezelf kunt bevrijden van je angsten die altijd het gevolg zijn van misvattingen, verkeerde overtuigingen en illusies. Het is heel belangrijk dat je ziet dat je angsten illusies zijn. Om echt te geloven dat je nergens bang voor hoeft te zijn, dat je geleid, beschermd en bemind wordt, moet je inzien waar die angsten vandaan komen en ze met je helper doorwerken. En als je wilt, kun je zelfs in een volwassenengroep werken waarbij je de hulp kunt inroepen van de volwassen vrienden die je hier hebt. Want zij zijn je vrienden en ze kunnen je helpen. Het hangt van jou af of je die hulp wilt accepteren. Plaats geen muur tussen jezelf en de wereld van de volwassenen. En met hun hulp kun je steeds meer van je angsten kwijtraken. Begrijp je dat?" (*Ja, dank u*.)

VRAAG: Ik ben soms heel slordig en dan wil ik dat alles heel rommelig is, dat alles overal rondslingert in mijn kamer. En soms zou ik willen dat het allemaal heel netjes is. Waarom wil ik dat alles slordig en rommelig is?

"Misschien omdat je boos bent, zonder het te weten. Is dat mogelijk? Als je merkt dat je slordig wilt zijn, zou het heel zinvol kunnen zijn om je eens af te vragen: "Ben ik boos? Waar ben ik boos over?" Want het is veel beter om te weten wat je echt voelt dan niet te weten wat je voelt. Anders overvallen je gevoelens je en dan raak je in de war. Het is heel belangrijk dat je die verwarring voorkomt en het padwerk kan je daarbij helpen door je te leren voelen wanneer je boos bent.

Tegen jullie allen wil ik nog wat zeggen over woede. Veel van de woede die je in je hebt - en dus ook van de angst - wordt veroorzaakt doordat je niet altijd direct krijgt wat je wilt hebben. Als je gelukkig, tevreden en zonder angst wilt leven, is het heel belangrijk dat je precies begrijpt wat ik hiermee bedoel. Het is niet iets vreselijks als je niet krijgt wat je wilt. Je kunt jezelf misschien in gedachten toestaan dat het oké is om niet te krijgen wat je wilt. Je zou tegen jezelf kunnen zeggen dat het weliswaar prettig zou zijn om het nu te hebben, maar misschien kan ik het ook wel krijgen op een andere manier of op een ander moment.

De enige manier waarop je echt vrij kunt zijn, is als je niet meer vanuit angst andere mensen en dingen nodig hebt. Jullie kunnen dat werkelijk leren, zelfs als je nog zo jong bent als jullie. Je kunt je bijvoorbeeld afvragen of het nodig is dat je het nu meteen krijgt, ook al zou dat prettig kunnen zijn. En misschien kun je er ook op vertrouwen dat de liefdevolle God in je wil dat je gelukkig bent en daarvoor zal zorgen, als je deze lessen leert en niet meer denkt dat je niet gelukkig bent als je niet onmiddellijk precies dat krijgt wat je wilt hebben. Veel van je woede en je angst wordt veroorzaakt door de misvatting, dat je denkt dat je alleen gelukkig kunt zijn als je meteen je zin krijgt. En je slordigheid of je verlangen om slordig te zijn ontstaat doordat je boos bent. En je bent boos omdat je niet altijd je zin krijgt. Begrijp je dat*?" (Ja.)*

VRAAG: U hebt vaak gezegd dat bepaalde gedragingen kinderachtig zijn. Ik wil graag weten wat u daarmee bedoelt.

“Laten we onderscheid maken tussen kinderachtig en kinderlijk. Dat laatste is prachtig, en geen enkele volwassene kan echt vreugdevol, creatief en gelukkig zijn als hij niet ook kind kan zijn. Kind zijn betekent dat je plezier kunt hebben, van avontuur houdt en het spannend vindt om nieuwe dingen te ontdekken; dat je onbevangen bent, dingen vraagt en leert en geen vooropgezette mening hebt, waardoor je denkt dat je alles weet. Dan ben je als een kind en dat is een zeer waardevolle eigenschap die je echt mag koesteren in jezelf. Met kinderachtig, daarentegen, bedoel ik onvolwassen. Dat is bijvoorbeeld de misvatting, de onwetendheid van hen die heel jong zijn en nog moeten leren ontdekken waar het in het leven om gaat. De eigenschap waar ik het zojuist over had - het onvermogen om frustratie te accepteren - duidt op kinderachtig of onvolwassen gedrag. Het is de onjuiste overtuiging dat je, als je niet onmiddellijk krijgt wat je wilt, het niet redt, dat er iets heel ergs gebeurt of dat je nooit meer gelukkig kunt zijn. Dat is kinderachtig. Zo ook het onvermogen om discipline op te brengen. Iemand die daartoe niet in staat is, laat zich leiden door een verkeerd idee, en dat is iets heel anders dan de ‘kindkwaliteit’ die zo uiterst waardevol is. Begrijp je wat ik wil zeggen?”

VRAAG: Zal er, als ik ouder word, nog wel een Centrum zijn? Ik merk dat ik mij daarover nogal zorgen maak.

“Er zal altijd een centrum zijn. Het zit in de eerste plaats in jezelf en daarna vind je altijd een centrum buiten jezelf. Maar dit specifieke Centrum zal zeker veel groter worden dan het nu is. Dit is nog maar het begin. Het zal steeds mooier, levendiger en vreugdevoller worden, wanneer jullie allen dit Centrum laten groeien. Dit geldt ook voor jullie, jonge vrienden, die later de kern, de verantwoordelijke mensen van dit Centrum zullen zijn.”

VRAAG: Kunt u mij doen inzien waarom ik zo bang ben dat anderen mij een kind vinden?

“Misschien ben je bang omdat je denkt dat het slecht, minderwaardig of dom is om een kind te zijn. Maar dat is absoluut niet zo. Is het mogelijk dat je daarvoor bang bent? En dat je ook gelooft dat je als kind hulpeloos en afhankelijk bent, terwijl je enkele van de volwassenen daarbij niet vertrouwt? Dat kan allemaal meespelen. Misschien kun je van binnenuit bidden dat je erop kunt vertrouwen dat de God in je je zal leiden. Je hoeft geen enkele leeftijd te vrezen omdat,

ongeacht je leeftijd, het goed is zoals het is. Iedere leeftijd heeft zijn eigen specifieke schoonheid en voordelen."

VRAAG: (van een volwassene): Veel kinderen zijn bang dat er 's nachts monsters uit de kast komen. Zou u hierover wat meer kunnen zeggen?

"Mijn antwoord is tweeledig. Ten eerste, als je monsters heel spannend vindt en erin geïnteresseerd bent, door er bijvoorbeeld over te lezen, dan creëer je er ook een angst voor. Ten tweede wil ik er dit over zeggen: als je erg boos bent en haat in je draagt en denkt dat je zo slecht bent omdat je haat, dan creëer je misschien het idee van een monster. Als je echt kunt zeggen: "ja, ik haat en dat is het gevolg van een misvatting in mezelf, en ik zal aan mijn haat werken", dan verdwijnt de angst voor monsters. Je zult dan niet meer zo in de ban raken van die enge wezens.

Tot slot wil ik tegen alle jongeren zeggen dat dit een zeer belangrijke lezing is. En als jullie dat willen, ben ik altijd bereid nog een lezing te geven. Je kunt me dan weer vragen stellen en mij om hulp vragen, ofwel in de vorm van een privé-sessie, of door naar de algemene bijeenkomsten te komen, die net zozeer voor jullie zijn bedoeld als voor de volwassenen. Jullie hebben evenveel recht op deze hulp als ieder ander. Ik wil dat jullie dat weten.
Wees gezegend, wees in God."

Deze lezingen werden gegeven via Eva Pierrakos in 1973
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Christmas Message – Message to the Children'.
Vertaling eerste lezing door Marga Croon in 1983; in 1999 door haar herzien.
Vertaling tweede lezing door Wim Scholtens in 1995.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

219/16